

GRUPO ESPERANTISTA
"FIDO
KAJ ESPERO"
VALLADOLID

DO ICICIO SOCIAL: Dos de Mayo 4, bajo.-

MAYO- JUNIO 1.972

EDITORIAL

Estimados amigos: Primeramente, quiero agradeceros la atención que habeis tenido con mi persona, al haberme elegido para la presidencia de nuestro Grupo, creo que hay varias personas de nuestro grupo con más mérito que yo para ello; por ello, estoy en deuda con vosotros y procuraré saldarla poniendo todo mi entusiasmo en pro de nuestro movimiento esperantista y de nuestro propio Grupo.

Si nos referimos a nuestro Grupo creo que no será difícil, pues nuestra anterior Junta Directiva, bajo la presidencia de D. Angel Diez, ya me dejó marcados los caminos a seguir y solucionados los mayores obstáculos que podía haber encontrado, por ello con la ayuda de la nueva Junta y con el apoyo de todos conseguiremos que nuestro grupo siga ganando simpatizantes y esperantistas, ya que esa es nuestra verdadera meta.

La nueva Junta ya ha comenzado sus trabajos y de momento os puedo adelantar los proyectos siguientes que se realizarán si contamos con vuestro apoyo, pues nuestra esperanza es que lo hagamos todo en grupo. Los segundos domingos de mes se realizarán unas visitas a los museos de nuestra ciudad bajo el lema de Domingo Cultural, para ello necesitamos saber las personas que quieren venir, pues según el número podemos conseguir precio y lo que es más importante un guía de Información y Turismo.

Referente a excursiones he de manifestaros que ya está en marcha la primera, a realizar en el mes de Mayo, y de la cual os podeis enterar con más detalle en nuestro tablón de anuncios. A todos los que penseis asistir os pido que no lo dejeis para última hora, ya que al inscribiros pronto facilitais la labor de los organizadores, y estos os lo agradecerán.

Finalmente, hay otra tercera idea que creo es bastante interesante, pues nos jugamos la marcha económica de nuestro Grupo, que después de las obras realizadas y de todo lo que se ha comprado no es muy buena, es la siguiente: Por medio de unas tarjetas que valdrán cinco pts. se jugará durante un mes en combinación con el cupón de los ciegos. Tantas veces coincida el número jugado con el número premiado de los ciegos, se abonarán cien pts., ya sabeis que el Grupo siempre ha cumplido lo prometido. Esto se podrá realizar, si contamos con vuestro apoyo, por lo tanto el que quiera colaborar que dé su nombre en Secretaría.

Sólo me queda decir lo que ya han dicho varias veces mis antecesores que vengais por el Grupo, los martes y jueves, ya que además de estar en pleno centro, tenemos comodidades para hablar el idioma internacional.

G. CASTAÑON

Ĉu vi iufoje vizitis Japanujon?

Estas tiel interesa, tiel mirinda, kaj ankaŭ mirenda, ĉi tiu --- lando ke mi opinias, certe meritas lacigi iomete kaj fari tiujn elspezojn kiuj supozas ĉi tiun veturadon.

Kvankam mi ne estas verkisto, nek tiun metion mi intencas atingi - puŝate pro la multaj mirindaĵoj kiujn mi spertis dum mia restado, -- tre mallonga, nur dekkvin tagoj, en tiu orienta lando, mi kuraĝas -- nune kaj adresas al vi ĉi tiujn liniojn en kiuj mi celos nur rilati iujn kaj iaajn el miaj travivaĵoj esperantistaj. Mi bezonus grandan - libron por rakonti sur la belegajn kutimojn, kostumojn, manĝaĵojn k.t.p. de tiu lando, same kiel ĝiaj sanktejoj, pejzaĝoj kaj luksegaj hoteloj, en kiuj mi havis la bonŝancon tie ripozi, distri kaj ĝui.

Se ni nur konsideras la esperantan flankon de tiu ĉi vojaĝo, mi devigas sciigi al vi, ke mi ĉiam supozis de kiam mi estis nov-esperantisto, la avantaĝojn kaj helpojn kiujn la kono de tiu ĉi facilega lingvo kunportas. Iujn mi jam vivis antaŭe helpante finlandanojn, -- nederlandanojn, pollandanojn, ktp. Sed dum mia vojaĝo en Japanujo, ne nur ekzistis helpon, tute ne, tion mi ne povas nomi helpemon, tio estis vera frateco.

Mi rakontos skize miajn interrilatojn kun la japana esperantista popolo, kaj legonte tion ĉi vi mem deduktos.

Antaŭ du jaroj ĉarma japana esperantistino Fino Tsune Yamamoto vizitis nin en Valladolido mi same kiel la alia esperantistaro de la Grupo "Fido kaj Espero", akompanis ŝin iomete kaj intencis faciligi kaj amuzigi ŝian restadon inter ni. Mi skribis al ŝi sciigante miajn liberajn tagojn en ŝia grandega urbo Tokyo kaj la hotelo kie mi loĝos "Imperial Hotel". Unu tago vespere prezentis sin antaŭ mi, ĉi tiu -- fraŭlino akompanata de Sro. Misudi kaj alia esperantista junulo. Ni parolis en unu el la dudek belaj salonoj de l' hotelo kaj ni akordis la sekvonta mateno je la deka; mia amikino serĉos min kaj min akompanos tra Tokyo. Akurate, kiel ĉiam la japananoj, prezentis sin mia amikino, la tutan tagon ŝi akompanis min; ŝi montris al mi multajn belajn aspektojn de la urbo; ŝi regalis min per tipa japana tagmanĝo en japana restoracio kaj per karafo de la japana vino "suke". Vespere Sro. Niŝiumi invitis min en la Universitata festo pro la kursa fino, ĉar li deĵoras en la Universitato de Tokyo kiel profesoro. -- Poste mi partoprenis la kunvenon de la Zamenhofa Grupo, la gegrupanoj faris al mi kelkajn demandojn, kaj ni havis ne lunĉon, sed veran vespermanĝon, trinkante sukeon. Tie en plena amika etoso, konsideris -- min kiel iuj ajn el ili, kaj donacis al mi esperantan tradukon de Nobel premiita japana verkisto.

Ankaŭ alia tago, de mi libera, denove mi enuigis Finon Tsune, kaj ŝi marŝis kun mi tra la stratoj de Tokyo, kaj ni vojaĝis per la nepriskribebla subtera fervojo. Sed, tiu- ĉi fraŭlino ne limiĝis sian afablecon al tiuj ekstremo, ŝi kaj unu el ŝiaj belaj amikinoj, kiel porcelana statueto, donacis al mi unu el miaj plej karaj memoraĵoj en Japanujo. Ambaŭ devigis min sidi antaŭ tablo por vespermanĝo tipan ĉinan vespermanĝon. Iufoje ĉu vi imagis manĝi ĉinan manĝaĵojn kaj ĉirkaŭate de ravaj knabinoj de buntaj broditaj kimonoj vestitaj? .

En aliaj urbojn okazis same, kaj kion mi povus diri pri la geamiko de Osaka? Kaj de la Sroj. Shindo kaj Kusuda? . Se mi intencis priskribi iliajn zorgojn por mi, ne estus eble fini ĉi tiun artikolon. Sed ili konscias ke mi ĉiam memoros la afablecon kaj ĝentilecon de la japana esperantistaro. Tiel ke miaj gekunvojaĝantoj en viis nin, kaj multaj el ili petis al mi deveni alian akompananton, kaj tiel faciligi sian restadon por manĝi en bonaj kaj malmultekostaj manĝejoj aŭ por aĉeti el butikoj aŭ por ĉeesti en tipaj prezentadoj aŭ nur por promeni sciante tra kia strato ni surmarŝas.

(Daurigas en tria paĝo)

